

Sygnatura akt III C 1035/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 25 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Suchecka

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy z powództwa T. R.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda T. R. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III C 1035/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 listopada 2016r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Powód T. R. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 1303,98 zł od dnia 1 lipca 2014r.

Powód wskazał, że łączyła go z pozwanym umowa ubezpieczenia, która obejmowała opcję w postaci kosztów związanych z odwołaniem/opóźnieniem lotu rejsowego. W okresie ubezpieczenia w dniu 25 czerwca 2014r. doszło do odwołania lotu na trasie B.-M.linii (...) z powodu strajku pracowników, co skutkowało koniecznością zakupu przez powoda nowych biletów lotniczych u innego przewoźnika. Jako podstawę roszczenia został wskazany § 39 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia. Powód zarzucił, iż pozwany odmawiając wypłaty odszkodowania w sposób zawężający zinterpretował postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia oraz w decyzji powołał się na niewłaściwe paragrafy tego aktu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 sierpnia 2016r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że strony łączyła wskazywana przez powoda umowa ubezpieczenia podniósł jednakże, że umowa ta nie obejmuje przypadku, z którego powód wyprowadza swoje roszczenie. W decyzji odmawiającej wypłaty odszkodowania błędnie wskazano jej podstawę prawną, bowiem do opcji dotyczącej odwołania/opóźnienia lotu odnoszą się postanowienia § 39-43 OWU W. (...) plus. Zgodnie z § 39 pkt 1 tiret 2 OWU W. (...) plus przedmiotem ubezpieczenia są niezbędne i udokumentowane koszty ponoszone przez ubezpieczeniowego w związku z odwołaniem lub opóźnieniem lotu rejsowego, na który posiadał ważny bilet zakupiony na terenie RP, z powodu m. in. strajku pracowników przewoźnika. Zakres ubezpieczenia precyzuje § 40 ust. 1 i 2 OWU W. (...) plus wskazując, że

ubezpieczyciel zwraca wyłącznie niezbędne, udokumentowane wydatki poniesione do czasu wylotu, w szczególności są to koszty posiłków, noclegu oraz przedmiotów niezbędnych do osobistego użytku (odzieży, przyborów toaletowych) niepokrywanych przez zawodowego przewoźnika. Odszkodowanie wypłacane jest w przypadku, gdy opóźnienie wynosi co najmniej 5 godzin, a wysokość odszkodowania nie może przekroczyć sumy ubezpieczenia określonej w umowie, która w danym przypadku wynosi 500 zł. Pozwany podał dalej, że wobec takiego zakresu ubezpieczenia określonego umową nie jest zobowiązany do pokrycia kosztów poniesionych w związku z zakupem biletów lotniczych u innego przewoźnika w miejsce odwołanego lotu, a nadto żądanie przekracza sumę ubezpieczenia. Powód mógł żądać stosownego odszkodowania od przewoźnika EasyJet w związku z odwołanym lotem, co umożliwiają mu postanowienia Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów. Niezależnie od powyższego pozwany zakwestionował także wysokość dochodzonego odszkodowania podnosząc, że powód nie wskazał, w jaki sposób je ustalił.

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2016r. powód podał, że dochodzi kwoty stanowiącej różnicę między kwotą 1711,80 zł, którą wydatkował na zakup nowych biletów oraz kwotą 407,82 zł, którą uzyskał tytułem zwrotu za zakup biletów na odwołany lot. W jego ocenie postanowienie zawarte w § 40 OWU W. (...) plus zawiera katalog otwarty wydatków i nie wyklucza przyjęcia, że ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność także za zakup biletów na inny lot w związku z odwołaniem lotu. Stwierdził, że zarzut przekroczenia sumy ubezpieczenia nie jest zasadny, gdyż suma w kwocie 500 zł odnosi się do każdego ubezpieczonego, zaś zakup biletów dotyczył trzech osób.

Pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko, w szczególności co do interpretacji § 40 OWU W. (...) plus wskazując, że zgodnie z treścią tego postanowienia ubezpieczyciel odpowiada tylko za wydatki poniesione do czasu wylotu, a do takich nie należy zakup biletów oraz tylko za koszty niepokrywane przez zawodowego przewoźnika, natomiast rekompensata z tytułu zakupu biletów w związku z odwołaniem lotu winna pochodzić od przewoźnika, u którego lot został odwołany, zgodnie z postanowieniami rozporządzenia, na które pozwany powołał się w sprzeczliwie. Nadto pozwany zarzucił, że przedstawione przez powoda dokumenty nie zostały przedłożone w oryginale lub przetłumaczone na język polski oraz że nie dowodzą one wysokości roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. R. zawarł z pozwanym Towarzystwem (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia W. (...) plus na okres od 12 czerwca 2014r. do 25 czerwca 2014r. Przedmiotem ubezpieczenia była opcja ubezpieczenie podróży, a w tym koszty leczenia i A. standard, następstwa nieszczęśliwych wypadków, assistance super oraz opcja ubezpieczenia kosztów, a w tym koszty odwołania/opóźnienia lotu. Łączna składka w kwocie 263 zł została uiszczona. Jako osoby ubezpieczone zostali wskazani T. R., M. R. i A. R.. Umowa została zawarta w oparciu o Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) plus. Ubezpieczający oświadczył, że przed zawarciem umowy otrzymał OWU (...) plus.

niesporne, a nadto dowód polisa k. 14

Rozdział VIII OWU (...) plus reguluje koszty odwołania/opóźnienia lotu. Wskazano w nim, że § 39 dotyczy przedmiotu ubezpieczenia – czyli co WARTA ubezpiecza i za co odpowiada. Zgodnie z jego brzmieniem, przedmiotem ubezpieczenia są niezbędne i udokumentowane koszty ponoszone przez ubezpieczonego w związku z odwołaniem lub opóźnieniem lotu rejsowego, na który posiadał ważny bilet zakupiony na terenie RP, z poniższych przyczyn: trudne warunki atmosferyczne; strajk pracowników przewoźnika lub obsługi portu lotniczego; usterki środka transportu, którym miał być realizowany przelot. Ubezpieczeniem nie są objęte loty czarterowe. Dalej wskazano, że § 40 reguluje to, do czego WARTA jest zobowiązania w przypadku wystąpienia szkody. Zgodnie z jego treścią, z tytułu zdarzeń określonych w § 39 potwierdzonych przez zawodowego przewoźnika, WARTA zwraca ubezpieczonemu niezbędne, udokumentowane wydatki poniesione do czasu wylotu, w szczególności są to koszty posiłków, noclegu oraz przedmiotów niezbędnych do osobistego użytku (odzież, przybory toaletowe), nie pokrywanych przez zawodowego przewoźnika. Odszkodowanie wypłacane jest w przypadku, gdy opóźnienie wyniesie co najmniej 5 godzin w wysokości nie przekraczającej sumy ubezpieczenia określonej w umowie ubezpieczenia. W § 41 została określona

suma ubezpieczenia poprzez wskazanie, że górną granicą odpowiedzialności WARTY jest kwota 500 zł. Suma ubezpieczenia odnosi się do każdego ubezpieczonego odrębnie. Według umowy stron, suma ubezpieczenia dla opcji koszty odwołania/opóźnienia lotu kształtuje się zgodnie z OWU.

dowód: OWU (...) plus k. 37-54, polisa k. 14

Powód miał zakupione bilety na lot na trasie B.-M. u przewoźnika EasyJet. W okresie od 24 czerwca 2014r. do 29 czerwca 2014r. odbył się strajk kontrolerów ruchu lotniczego we Francji, który spowodował odwołanie niektórych lotów rejsowych, w tym lotu, na który powód miał zakupione bilety. Powód zakupił bilety na inny lot, a szkodę z tego tytułu zgłosił pozwanemu w dniu 24 czerwca 2014r.

bezsporne

Decyzją z dnia 1 lipca 2014r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, że szkoda nie jest objęta ubezpieczeniem. W decyzji powołano się na treść § 33 ust. 2 OWU (...) plus. Na skutek odwołania powoda ubezpieczyciel podtrzymał swoje stanowisko w piśmie z dnia 13 sierpnia 2014r. wskazując w nim na treść § 40 ust. 1 OWU (...) plus.

dowód: korespondencja k. 4-6

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Powód dochodził roszczenia w oparciu o łączącą strony umowę ubezpieczenia, stwierdzoną polisą z dnia 10 czerwca 2014r. (k. 14). Jako szkodę wskazał koszty poniesione na zakup biletów na inny lot wskutek strajku kontrolerów ruchu lotniczego we Francji i odwołania z tego powodu lotu, na który posiadał bilety, pomniejszone o kwotę, którą uzyskał tytułem zwrotu za bilety odwołanego lotu. Jako podstawę roszczenia wskazał § 39 i 40 OWU (...) plus. Pozwana wniosła o oddalenie roszczenia podnosząc przede wszystkim, że wskazywana przez powoda szkoda nie jest objęta ubezpieczeniem.

Przy tak zakreślonych stanowiskach stron kwestią sporną pozostawała treść umowy ubezpieczenia i wynikający z niej zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności – przy ubezpieczeniu majątkowym - na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Treść przytoczonego wyżej przepisu wskazuje wyraźnie, że granice odpowiedzialności ubezpieczyciela wyznacza umowa i tylko w jej ramach ubezpieczyciel jest zobowiązany do wypłaty odszkodowania i to zarówno co do zasady jak i wysokości.

Interpretacja treści umowy stron, a w tym postanowień zawartych w § 39 i 40 OWU (...) plus, była niezbędna dla rozstrzygnięcia o zasadności roszczenia powoda co do zasady. Niesporne przy tym było, że zakres ubezpieczenia kształtował się w sposób przewidziany w owych postanowieniach, stanowiących integralną część umowy stron.

Zgodnie z art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których zostało złożone, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Stosownie do § 2 w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Przytoczony wyżej przepis reguluje ogólne dyrektywy wykładni mające zastosowanie do wszelkich oświadczeń woli. Na gruncie tego przepisu w doktrynie i judykaturze została wypracowana kombinowana metoda wykładni oparta na

kryteriach subiektywnym i obiektywnym, która nakazuje uwzględnić różne kryteria oceny oświadczenia woli, takie jak: okoliczności, w których zostało ono złożone, zasady współżycia społecznego, ustalone zwyczaje, zgodny zamiar stron oraz cel umowy (por. Z. Radwański (w:) System Prawa Prywatnego, t. 2, s. 51 i n.; K. Piasecki (w:) K. Piasecki, Komentarz, s. 343; P. Machnikowski (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2006, s. 154; S. Rudnicki (w:) S. Dmowski, S. Rudnicki, Komentarz, 2007, s. 285). Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 1995 r. (III CZP 66/95, OSNC 1995, nr 12, poz. 168) wyjaśnił, że stosowanie metody kombinowanej do oświadczeń woli obejmuje zasadniczo dwie fazy. W pierwszej fazie wymaga wyjaśnienia, jak strony rzeczywiście rozumiały złożone oświadczenie woli, a w szczególności, jaki sens łączyły z użytym w oświadczeniu woli zwrotem lub wyrażeniem. W razie ustalenia, że były to te same treści myślowe, pojmowany zgodnie sens oświadczenia woli trzeba uznać za wiążący. Jeżeli natomiast okaże się, że strony nie przyjmowały tego samego znaczenia oświadczenia woli, konieczne jest przejście do drugiej fazy wykładni (obiektywnej), w której właściwy dla prawa sens oświadczenia woli ustala się na podstawie przypisania normatywnego, czyli tak, jak adresat sens ten zrozumiał i rozumieć powinien. Za wiążące uznać trzeba w tej fazie wykładni takie rozumienie oświadczenia woli, które jest wynikiem starannych zabiegów interpretacyjnych adresata.

W świetle treści stanowisko stron, każde z nich w sposób odmienny interpretuje postanowienia zawarte w § 39 i 40 OWU (...) plus. Konieczna jest zatem ocena, w jaki sposób postanowienia winny zostać zinterpretowane w okolicznościach sprawy. Biorąc pod uwagę, że postanowienia pochodzą z aktu, jaki pozwana jako ubezpieczyciel stosuje do umów danego rodzaju, a tym samym nie były one przedmiotem indywidualnych uzgodnień stron, stwierdzić należy, że na pozwanej jako podmiocie profesjonalnym ciążył obowiązek sformułowania ogólnych warunków umów w sposób możliwie precyzyjny, pozwalający na ustalenie przez ubezpieczającego zakresu ubezpieczenia i co do zasady postanowienia niejasne winny być interpretowane na korzyść ubezpieczonego. Z kolei na ubezpieczającym ciążył obowiązek dokładnego zapoznania się z ofertą ubezpieczenia, w tym z postanowieniami ogólnych warunków umów mającymi zastosowanie do danej umowy i w razie potrzeby zwrócenie się do ubezpieczyciela o wyjaśnienie wątpliwości mogących powstać w fazie zawierania umowy. Powszechnie wiadomym jest, że w ofercie na rynku ubezpieczeniowym występują różnorodne opcje i warunki ubezpieczenia, odmiennie kształtowane przez różne podmioty ubezpieczeniowe, a dokładne zapoznanie się z wszystkimi postanowieniami umowy, w szczególności ogólnymi warunkami ubezpieczenia, które do danej umowy znajdują zastosowanie, jest niezbędne do ustalenia faktycznego zakresu ubezpieczenia. Przeciętny konsument decydując się na zawarcie określonej umowy ubezpieczenia winien mieć powyższe na uwadze i w sposób uważny rozważyć warunki i zakres ubezpieczenia.

Niesporne jest, że w danym przypadku o zakresie ubezpieczenia i odpowiedzialności pozwanej decydują postanowienia zawarte w § 39 i 40 OWU (...) plus. Ich analiza prowadzi w pierwszej kolejności do wniosku, że postanowienie z § 39 przedstawia przypadki, które rodzą odpowiedzialność WARTY za koszty odwołania lub opóźnienia lotu, natomiast § 40 precyzuje i uszczegóławia zakres odpowiedzialności WARTY z tego tytułu. I tak zgodnie z § 39 przedmiotem ubezpieczenia są między innymi koszty powstałe w wyniku strajku pracowników przewoźnika lub obsługi portu lotniczego. W danym przypadku niesporne jest, że ten przypadek wystąpił, bowiem lot, na który powód miał zakupione bilety, został odwołany z powodu strajku kontrolerów ruchu lotniczego we Francji. Nie były również sporne co do tego, czy powód posiadał na odwołany lot ważne bilety zakupione na terenie RP, jak również, że nie był to lot czarterowy. W tym zakresie pozwana nie podniosła żadnych zarzutów, co w oparciu o art. 230 k.p.c. uzasadniało przyjęcie, że okoliczności rodzące odpowiedzialność pozwanej, przewidziane w § 39 OWU (...) plus, zostały spełnione.

Spór dotyczył tego, czy w świetle treści postanowienia z § 39 ust. 1 OWU (...) plus pozwana przyjęła odpowiedzialność za szkodę w postaci dodatkowych kosztów związanych z zakupem biletów na inny lot w miejsce lotu odwołanego. Zdaniem Sądu treść wskazanego postanowienia nie uprawnia do takich wniosków. Zgodnie z jego brzmieniem z tytułu zdarzeń określonych w § 39 potwierdzonych przez zawodowego przewoźnika, WARTA zwraca ubezpieczonemu niezbędne, udokumentowane wydatki poniesione do czasu wylotu, w szczególności są to koszty posiłków, noclegu oraz przedmiotów niezbędnych do osobistego użytku (odzież, przybory toaletowe), nie pokrywanych przez zawodowego przewoźnika. Wobec tak skonstruowanego postanowienia stwierdzić należy, że przedmiotem ubezpieczenia są niewątpliwie „wydatki poniesione do czasu wylotu”. Zdaniem powoda są to wszelkie wydatki spowodowane

odwołaniem lub opóźnieniem lotu, albowiem dalsze wyliczenie jest jedynie przykładowe, a użycie zwrotu „w szczególności” przesądza o tym, że ujęty w tym postanowieniu katalog ma charakter otwarty. Według stanowiska pozwanej, do wydatków poniesionych do czasu wylotu nie można zaliczyć wydatku na zakup biletu na inny lot w miejsce odwołanego na co wskazuje zwrot „do czasu wylotu”. Zdaniem Sądu jednoznaczne rozstrzygnięcie zakresu znaczeniowego „wydatki poniesione do czasu wylotu” nie jest możliwe wyłącznie w oparciu o użyte w nim słowa, a ustalenie, w jakim znaczeniu zwrot ten został użyty w postanowieniu, wymaga uwzględnienia dalszej części omawianego postanowienia i kontekstu, w jakim został użyty. Podkreślić przy tym należy, że interpretacja postanowień ogólnych warunków umów winna obejmować postanowienia jako całość, co oznacza, że poszczególne ich elementy i zwroty, winny być wykładane z uwzględnieniem całokształtu regulacji i zwrotów użytych w dalszej części. Oznacza to w tym przypadku, że ustalenie znaczenia pojęcia „wydatki poniesione do czasu wylotu” nie może obejść się bez dalszego zapisu, który brzmi „w szczególności są to koszty posiłków, noclegu oraz przedmiotów niezbędnych do osobistego użytku (odzież, przybory toaletowe), nie pokrywanych przez zawodowego przewoźnika”. Jako przykłady takich wydatków ponoszonych do czasu wylotu zostały wskazane: koszty posiłków, koszty noclegu, koszty przedmiotów niezbędnych do osobistego użytku takie jak odzież i przybory toaletowe. W dalszej części zaznaczono, że dotyczą one kosztów niepokrywanych przez zawodowego przewoźnika. O ile co do zasady należy się zgodzić z powodem, że zwrot „w szczególności” świadczy o przykładowym katalogu przypadków, a co za tym idzie, przedmiotem umowy stron są objęte nie tylko szkody w tym katalogu wymienione, to już nie daje się zaakceptować wniosku, jaki powód z tego wywodzi. Wprowadzenie katalogu otwartego poprzez użycie zwrotu „w szczególności” nie tylko przesądza o tym, że nie wszystkie rodzaje szkód objęte ubezpieczeniem zostały w postanowieniu ujęte, lecz nadto – co pomija powód – stanowi wskazówkę interpretacyjną pojęcia „wydatki poniesione do czasu wylotu”. Użycie zwrotu w szczególności jednoznacznie wskazuje na to, że przykładowe wyliczenie obejmuje sytuacje najbardziej charakterystyczne dla danego pojęcia. Oznacza to, że do najbardziej typowych, najczęstszych wydatków „ponoszonych do czasu wylotu” w rozumieniu § 40 OWU (...) plus należą wydatki ponoszone na tego rodzaju zakup towarów i usług jak posiłki, nocleg, odzież, przybory toaletowe. Biorąc pod uwagę, że w przypadku odwołania lotu najczęstszym wydatkiem jest zakup biletu na inny lot, wskazany katalog otwarty stanowi istotną wskazówkę interpretacyjną świadczącą o celu ubezpieczenia, który w danym przypadku sprowadza się do pokrycia dodatkowych, nieprzewidzianych wydatków związanych z oczekiwaniem na termin wylotu, czy to lotu opóźnionego czy lotu odwołanego i innego lotu wybranego w jego miejsce. O takiej interpretacji przesądza ponadto końcowa część postanowienia, w której użyto zwrotu „niepokrywanych przez zawodowego przewoźnika”. W ten sposób została dodana istotna wspólna cecha, która łączy wszystkie wydatki, jakie mogą zmieścić się w otwartym katalogu „wydatków ponoszonych do czasu wylotu” a mianowicie, że winny być to te wydatki, do których pokrycia nie jest zobowiązany zawodowy przewoźnik. W konsekwencji powyższego stwierdzić należy, że celem ubezpieczenia objętego umową stron była ochrona ubezpieczonego przed wydatkami, do których zwrotu nie jest zobowiązany przewoźnik, u którego lot wystąpił z opóźnieniem lub został odwołany. Pozwana podkreślała, że zakres odpowiedzialności zawodowego przewoźnika określają przepisy rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów (Dz. U.UE.L.2004.46.1) i tym podtekście podkreśliła, że jej intencją nie było przyjęcie odpowiedzialności za szkodę, do której naprawienia zobowiązany jest zawodowy przewoźnik w myśl postanowień tego rozporządzenia. Biorąc pod uwagę wszystkie elementy omówionego postanowienia zawartego w § 40 ust. 1 OWU (...) plus, w tym użyte zwroty, należy w pełni zaakceptować przedstawioną przez pozwaną interpretację zakresu jej odpowiedzialności. Zdaniem Sądu uważna lektura treści tego postanowienia winna ubezpieczającego doprowadzić do analogicznych wniosków, zaś uznanie przez niego, że użyty zwrot „w szczególności” pozwala na zaliczenie do szkód objętych opcją „koszty odwołania/opóźnienia lotu” kosztów zakupu biletu na inny lot, jest wyłącznie nieuprawnioną nadinterpretacją skutkującą rozszerzeniem odpowiedzialności pozwanej wbrew zapisom OWU (...).

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 8 rozporządzenia z dnia 11 lutego 2004r. przewoźnik lotniczy ma obowiązek zapewnienia pasażerom wyboru między zwrotem ceny biletu, zmianą planu podróży do miejsca docelowego w najwcześniejszym możliwym terminie lub zmianą planu podróży w późniejszym terminie dogodnym dla pasażera, w porównywalnych warunkach przewozu. W świetle tych obowiązków przewoźnik lotniczy musi ponieść koszty zmiany

planu podróży lub powrotu. Jeśli przewoźnik lotniczy nie zaoferuje takiego wyboru, ale zdecyduje o dokonaniu zwrotu kosztów pasażerowi z tytułu zakupu biletu na odwołany lot, to pasażer jest uprawniony do uzyskania od tego przewoźnika zwrotu różnicy ceny za nowy bilet na porównywalnych warunkach przewozu. Reasumując, w przypadku, gdy lot zostanie odwołany to przewoźnik jest zobowiązany do pokrycia różnicy między ceną biletu na odwołany lot a ceną biletu zakupionego na inny lot w zamian lotu odwołanego.

Z powyższych przyczyn Sąd uznał, że umowa ubezpieczenia, z której powód wywodzi roszczenie, nie obejmowała kosztów, do pokrycia których był zobowiązany przewoźnik, u którego lot został odwołany, w szczególności nie obejmowała ona wydatków na zakup biletów, jako nie mieszczących się w katalogu zawartym w § 40 ust. 1 OWU (...) plus.

Jedynie na marginesie Sąd wskazuje, iż istotne ma rację strona pozwana, że powód nie sprostował obowiązkom dowodowym w zakresie dotyczącym wysokości szkody, albowiem nie przedłożył materiału, który pozwalałby na precyzyjne ustalenie, jaką kwotę uzyskał od przewoźnika z tytułu odwołanego lotu, a jaką musiał wydatkować na zakup biletów na inny lot. Sąd zaniechał wzywania powoda do przedłożenia dowodów w uwierzytelnionym tłumaczeniu na język polski, mając na względzie, iż roszczenie okazało się nieusprawiedliwione co do zasady, a tym samym niecelowe było wyjaśniania okoliczności dotyczących wysokości dochodzonej szkody i generowanie w tym celu dodatkowych kosztów.

Z powyższych względów powództwo zostało oddalone.

Konsekwencją powyższego było obciążenie powoda kosztami procesu poniesionymi przez stronę pozwaną, stosownie do zasady wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. Do kosztów tych należało wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej ustalonej według wartości przedmiotu sporu na kwotę 300 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.